

den erhvervsmæssige gæld eller består ved skyldnerens indgivelse af begæring om gældssanering.

Efter *stk. 2, nr. 1*, er en personlig skyldner, som under gældssaneringsagen erklæres konkurs, omfattet af regelsættet. Bestemmelsen svarer til den gældende § 231, stk. 1, nr. 1, i konkursloven.

I *stk. 2, nr. 2*, foreslås det, at reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs også skal finde anvendelse på den skyldner, der indgiver begæring om gældssanering, når der samtidig behandles en begæring om gældssanering i forbindelse med konkurs vedrørende skyldnerens ægtefælle eller samlever.

Bestemmelsen skal sikre, at der i de såkaldte »dobbeltssaneringsager«, dvs. den situation, at begge ægtefæller eller samlevere får behandlet en ansøgning om gældssanering på samme tidspunkt, er mulighed for, at begge ansøgeres begæring om gældssanering kan behandles efter de samme regler. Det er en forudsætning for at afsige kendelse om gældssanering i forbindelse med konkurs efter denne bestemmelse, at parterne på kendelsestidspunktet har fælles husstand, og at der derfor skal udarbejdes et fælles husstandsbudget.

I *stk. 3* foreslås det, at skifteretten skal kunne anvende reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs, selv om der indgives begæring fra en skyldner på et senere tidspunkt end nævnt i *stk. 1*. Bestemmelsen svarer til den gældende § 231, stk. 2, i konkursloven. Det foreslåede ændrede anvendelsesområde for reglerne i kapitel 29 medfører dog, at bestemmelsens anvendelsesområde udvides til også at gælde den situation, hvor det ikke er skyldneren selv, der er undergivet konkursbehandling.

Er konkursboet sluttet, kan skifteretten, uanset om boet er sluttet med regnskab og udlodning, jf. §§ 151-152, eller uden udlodning på grund af boets beskedne midler, jf. § 143, bestemme, at gældssaneringsag alene skal indledes for så vidt angår de fordringer, som er nævnt i § 233, jf. *stk. 4*. Dette betyder, at i de tilfælde, hvor det er skyldneren, der er under konkursbehandling, vil det relevante skæringstidspunkt normalt være konkursdekretets afsigelse, jf. forslaget til § 233, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 23). I de øvrige tilfælde, dvs. hvor det ikke er skyldneren selv, der er under konkursbehandling, er det relevante skæringstidspunkt normalt indledning af gældssaneringsag, jf. forslaget til § 233, stk. 1.

Reglen indebærer, at der kan meddeles gældssanering på de betingelser og vilkår, som efter forslaget vil gælde for gældssanering i forbindelse med konkurs, selv om en skyldner først indgiver ansøgning om gældssanering i forbindelse med konkurs, efter at konkursboet er sluttet. Bestemmelsen svarer til den

gældende § 231, stk. 3, i konkursloven, idet bestemmelsens anvendelsesområde dog foreslås udvidet til også at gælde boer afsluttet i medfør af konkurslovens § 143.

Afgørelsen af, om der, uanset at konkursboet er afsluttet, skal indledes sag om gældssanering i forbindelse med konkurs, beror på skifterettens skøn. For at varetage de særlige hensyn til forsvarlig afvikling af konkursramte erhvervsvirksomheder, der er nævnt i bemærkningerne til forslaget til § 231 a, stk. 2, nedenfor, forudsættes det dog, at en sag om gældssanering efter dette kapitel ikke indledes, når der er forløbet blot nogen tid fra konkursens afslutning, da det ellers vil være vanskeligt at fremskaffe nærmere oplysninger om virksomhedens drift mv.

I skifterettens afgørelse af, om der skal indledes sag om gældssanering, uanset at konkursboet er afsluttet, må det således indgå som et væsentligt moment, om sagen kan oplyses forsvarligt. Dette vil have særlig betydning i de sager, hvor konkursboet er sluttet i medfør af konkurslovens § 143, idet der i disse sager som nævnt som hovedregel ikke har været foretaget de samme undersøgelser som i konkursboer, der slutes med regnskab og udlodning. I dette tilfælde må skyldneren derfor under gældssaneringsagen efter bedste evne forsøge at sikre medhjælperen adgang til relevant materiale fra den konkursramte virksomhed. Medvirker skyldneren ikke hertil, bør det efter Konkursrådets opfattelse kunne føre til, at begæringen om gældssanering i forbindelse med konkurs afvises, jf. konkurslovens § 212, stk. 1, nr. 2. I praksis vil de oplysninger, der eventuelt fremkommer fra de kendte fordringshavere i medfør af forslaget til § 233 a, stk. 2, jf. nedenfor, dog formentlig kunne udgøre en væsentlig del af skifterettens vurderingsgrundlag.

I de tilfælde, hvor boet er sluttet i medfør af konkurslovens § 143, vil de eventuelle yderligere undersøgelser, som måtte være fornødne for skifterettens vurdering af skyldnerens gældssaneringsag, skulle foretages af skifterettens medhjælper, hvilket i praksis oftest vil medføre, at statskassen skal afholde udgiften hertil.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.10.3.2.

Til § 231 a

Det foreslås, at skifteretten efter en skyldners begæring skal kunne afsige kendelse om gældssanering, såfremt skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og det må